

«Ωσαερ Τῷ σώματί φῶς ἥλιος
οὖτις φυχῇ προσευχῇ»

Καθώς γιά τό σώμα
τό φῶς εἶναι ό ἥλιος,
ἔτσι εἶναι γιά τήν ψυχή
ἡ προσευχή.

Άγ. Ιωάννης ὁ Χρυσόστομος

Πρωινές προσευχές

«Τό πρωί εἰσάκουσον
τῆς φωνῆς μου...»

ΕΥΧΕΣ

Α'

Δόξα σοι, Βασιλεῦ, Θεέ Παντοκράτορ,
ὅτι τῇ θείᾳ σου καὶ φιλανθρώπῳ προνοίᾳ
ἡξιώσας με τὸν ἀμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον ἐξ
ὑπνου ἀναστῆναι καὶ τυχεῖν τῆς εἰσόδου
τοῦ ἁγίου σου οἴκου. Δέξαι, Κύριε, καὶ τὴν
φωνήν τῆς δεῖσεώς μου, ώς τῶν ἁγίων καὶ
νοερῶν σου Δυνάμεων καὶ εὐδόκησον ἐν
καρδίᾳ καθαρῷ καὶ πνεύματι ταπεινώσεως
προσενεχθῆναι σοι τὴν ἐκ τῶν ρυπαρῶν
κειλέων μου αἵνεσιν, ὅπως κάγῳ κοινωνός
γένωμαι τῶν φρονίμων παρθένων, ἐν φαι-
δρῷ λαμπιδόνι τῆς ψυχῆς μου, καὶ δοξάζω-
σέ, τὸν ἐν Πατρί καὶ Πνεύματι δοξαζόμε-
νον Θεόν Λόγον. Ἄμην.

('Από τὸ Μέγα Ωρολόγιον)

Β'

Χριστέ τό φῶς τό ἀληθινόν, τό φωτί-
ζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμε-
νον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς
τό φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ
ὄψωμεθα φῶς τό ἀπρόσιτον καὶ κατεύθυ-
νον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρός ἐργασίαν τῶν
ἐντολῶν σου· πρεσβείας τῆς παναχάραντος
σου Μητρός καὶ πάντων σου τῶν Ἅγιων.
Ἄμην.

(Εὐχή Α' "Ωρας)

Γ'

Αἰνοῦμεν, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ
εὔχαριστοῦμέν σοι, ὁ Θεός τῶν πατέρων
ἡμῶν, ὅτι παρήγαγες τὸν σκιάν τῆς νυκτός
καὶ ἔδειξας ἡμῖν πάλιν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας·
ἀλλ' ἵκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἁγα-
θόπιτα· ἴλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν καὶ
πρόσδεξαι τὴν δέοσιν ἡμῶν ἐν τῇ μεγάλῃ
σου εὐσπλαγχνίᾳ, ὅτι πρός σέ καταφεύ-
γομεν, τὸν ἐλεήμονα καὶ παντοδύναμον
Θεόν. Λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸν
ἀληθινόν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης σου,

φώτισον τόν νοῦν ἡμῶν καὶ τάς αἰσθήσεις ὅλας διατήρησον, ἵνα, ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσκημόνως περιπατοῦντες τὸν ὄδόν τῶν ἐντολῶν σου, κατανῆσωμεν εἰς τὸν ζωὴν τὸν αἰώνιον, ὅτι παρά σοί ἐστιν ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ ἐν ἀπολαύσει γενέσθαι καταξιωθῶμεν τοῦ ἀπροσίτου φωτός. Ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν καὶ σοί τὸν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(Εὐκή Ὀρθρου)

Δ'

Κύριε Θεέ παντοκράτορ, ὁ ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων καταρτισάμενος αἴνον, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ παιδός σου τὸν ἔωθινὸν ταύτην αἴνεσιν, καὶ φώτισόν μου τὸν διάνοιαν πρός τὸ θέλημά σου τὸ ἄγιον, ἵνα πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου ἀνυμνῶ τὸ πανάγιον ὅνομά σου, τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(† Ἀρχιμ. Γρ. Ζιγαβηνοῦ)

Ε'

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τὸν σὸν εἰρήνην δεδωκώς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὸν τοῦ Παναγίου Πνεύματος δωρεάν τοῖς σοῖς Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις καταπέμψας, καὶ τὰ τούτων κεῖλη ἐκ πυρίνων γλωσσῶν διανοίξας δυνάμει σου, διάνοιξον καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰ κεῖλη, καὶ δίδαξον ἡμᾶς πῶς δεῖ καὶ ὑπέρ ὃν χρή προσεύχεσθαι. Κυβέρνησον ἡμῶν τὸν ζωὴν, ὁ εὔδιος τῶν κειμαζομένων λιμήν, καὶ γνώρισον ἡμῖν ὄδόν, ἐν ᾧ πορευσόμεθα. Πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις ἡμῶν, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ τὸ τῆς διανοίας ἡμῶν στήριξον ὀλισθηρόν, ἵνα, καθ' ἕκαστην ἡμέραν τῷ Πνεύματι σου τῷ ἀγαθῷ πρός τὸ συμφέρον ὄδηγούμενοι, καταξιωθῶμεν ποιεῖν τάς ἐντολάς σου, καὶ τῆς σῆς ἀεὶ μνημονεύειν ἐνδόξου καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων τοῖς ἀνθρώποις παρουσίας, καὶ μή τοῖς φθειρομένοις τοῦ κόσμου τούτου ἐναπατᾶσθαι τερπνοῖς, ἀλλά τῆς τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι ἀπολαύσεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν ὅτι εὐλο-

γητός καὶ αἰνετός ὑπάρχεις ἐν πᾶσι τοῖς
Ἄγίοις σου, εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

(Εὔκλ Γ' Ὁρας)

ΣΤ

Κύριε, βοήθησέ με νά ἀντιμετωπίσω μέ
ψυχική γαλήνη ὅλα ὅσα θά μοῦ φέρει ἡ
σπουδεινή ἡμέρα. Βοήθησέ με νά παραδοθῶ
ὅλοκληρωτικά στό ἄγιο θέλημά σου. Στίν
κάθε ὥρα αὐτῆς τῆς ἡμέρας φώτιζέ με καί
δυνάμωνέ με γιά τό κάθε τί. "Οποιες εἰ-
δήσεις κι' ἂν λάβω στό διάστημα τῆς
σπουδεινῆς ἡμέρας, δίδαξέ με νά τίς δεκχθῶ
μέ ἡρεμία καί μέ τίν πεποίθησον ὅτι προέρ-
χονται ἀπό τό ἄγιο θέλημά σου. Καθοδή-
γησε τίς σκέψεις καί τά συναισθήματά μου
σέ ὅλα τά ἔργα μου καί τά λόγια μου. Σ'
ὅλες τίς ἀπρόοπτες περιστάσεις μή μέ ἀφή-
σεις νά ξεχάσω ὅτι τά πάντα προέρχονται
ἀπό Σένα. Δίδαξέ με νά συμπεριφέρομαι
σέ κάθε μέλος τῆς οἰκογενείας μου μέ
εὐθύπτα καί σύνεση, ὥστε νά μή συγχύ-
σω καί στενοχωρήσω κανένα. Κύριε, δῶσ-

μου τί δύναμιν νά ὑποφέρω τόν κόπο καί
ὅλα τά γεγονότα τῆς ἡμέρας αὐτῆς καθ'
ὅλη τή διάρκειά της. Καθοδήγησε τή θέλη-
σή μου καί δίδαξέ με νά προσεύχομαι, νά
πιστεύω, νά ὑπομένω, νά συγχωρῶ καί νά
ἀγαπῶ. Ἄμην.

(Προσευχή τῶν Πατέρων τῆς Ὁπτινα)

Ζ

Δόξα σέ Σένα, Θεέ μας, πού μᾶς ἀνέ-
κεσαι, δόξα σοι, μακρόθυμε, δόξα σοι,
ἀνεξίκακε, δόξα σοι, ἀγαθέ, δόξα σοι,
μόνε σοφέ. Δόξα σέ Σένα, τόν εὐεργέτη
τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων μας. Δόξα σέ
Σένα, πού ἀνατέλλεις τόν ἥλιο στούς πο-
νηρούς καί τούς ἀγαθούς, καί βρέχεις γιά
τούς δικαίους καί τούς ἀδίκους. Δόξα σέ
Σένα, πού τρέφεις ὅλα τά ἔθνη καί ὅλη τήν
ἀνθρωπότητα, σάν νά εἶναι ἔνας ἄνθρω-
πος. Δόξα σέ Σένα, πού τρέφεις τά πετεινά
τοῦ οὐρανοῦ καί τά θηρία καί τά ἔρπετά καί
τά ὑδρόβια, ὅπως ἐμεῖς τρέφουμε τό
σπουργιτάκι. Γιατί εἶναι μεγάλη ἡ δύναμί^η
σου καί ἡ εὐσπλαχνία σου γιά ὅλα τά

δημιουργήματά σου, Κύριε. Γι' αυτό Σέ παρακαλῶ, Κύριε — μέ τίς πρεσβείες ὅλων τῶν Ἀγίων σου πού εὐαρέστησαν ἐνώπιόν σου — μή μέ ἀπορρίψεις μαζί μέ αὐτούς πού τυπικά Σοῦ λέγουν Κύριε, Κύριε, καὶ δέν κάνουν τό θέλημά σου. Γιατί Σύ γνωρίζεις τά πάθη πού κρύβονται μέσα μου, Σύ γνωρίζεις πολύ καλά τίς πληγές τῆς ψυχῆς μου. Θεράπευσέ με, Κύριε, καὶ θά θεραπευθῶ. Ἐάμην.

(‘Οσίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου)

II

Δέηση πρός τὸν Ἰησοῦν Χριστό

Κύριε Ἰησοῦν Χριστέ ὁ Θεός μου, δῶσ’ μου ἀγαθήν τὴν ἡμέρα, ἀναμάρτητη καὶ ἀκπλίδωτη πνευματικά.

Κύριε, μή με ἔγκαταλείπεις.

Κύριε, μήν ἀπομακρυνθεῖς ἀπό μένα.

Κύριε, ἄπλωσε τό χέρι σου καὶ βοήθησέ με.

Κύριε, στήριξέ με στό φόβο σου.

Κύριε, φύτευσε βαθιά στὸν καρδιά μου τόν φόβο σου καὶ τὸν ἀγάπη σου.

Κύριε, μάθε με πῶς νά κάνω τό θέλημά σου.

Κύριε, δῶσε στὸν καρδιά μου λύπη γιά τίς ἄμαρτίες μου καὶ ταπείνωση.

Κύριε, δῶσ’ μου μετανοίας δάκρυα συνεχή καὶ κατάνυξη καὶ μνήμη θανάτου.

Κύριε, ἐλευθέρωσέ με ἀπό κάθε πειρασμό, ψυχικό καὶ σωματικό.

Κύριε, ἀπομάκρυνε ἀπό μένα κάθε ἀκάθαρτο λογισμό καὶ κάθε σκέψη πού προκαλεῖ ντροπή καὶ εἶναι ἀδικαιολόγητη.

Κύριε, ἐξάλειψε ἀπό μένα τὸν ἀμέλεια, τὸν τεμπελιά, τὴν λύπη, τὴν λησμοσύνη, τὸν ἀναισθησία, τὸν πώρωση, καὶ μήν ἀφήνεις νά αἰχμαλωτισθεῖ ὁ νοῦς μου ἀπ’ ὅτιδήποτε ἄμαρτωλό.

Κύριε, μὲ δόπιοδήποτε τρόπο Σύ ξέρεις καὶ θέλεις ἐλένεσέ με καὶ συγχώρησε ὅλες τίς ἀνομίες μου· καὶ εὐδόκησε, ὅταν ἔλθει ἡ ὥρα, ἡ ἄμαρτωλή μου ψυχή νά ἔγκαταλείψει τό ταλαιπώρο σῶμα μου μέ εἰρήνη, μέ ἀληθινή μετάνοια, μέ ἐξομολόγηση εἰλικρινή καὶ μέ πίστη κάθαρή καὶ ἀκλόνητη. Ἐάμην.

(‘Οσίου Πλαΐσιου τοῦ Μεγάλου)

ΤΡΟΠΑΡΙΑ

Ἐξεγερθέντες τοῦ ὑπνου, προσπίπτομέν σοι, Ἀγαθέ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τόν ὕμνον βιῶμέν σοι, Δυνατέ· Ἀγιος, Ἀγιος, Ἀγιος εἰ̄ ὁ Θεός· διά τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί...

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὑπνου ἔξεγείρας με, Κύριε, τόν νοῦν μου φωτίσον, καὶ τὸν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλα μου ἀνοιξον, εἰς τό ὑμνεῖν σε, ἀγία Τριάς· Ἀγιος, Ἀγιος, Ἀγιος εἰ̄ ὁ Θεός· διά τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν...

Αθρόον ὁ Κριπής ἐπελεύσεται καὶ ἐκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται· ἀλλά φόβῳ κράξωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· Ἀγιος, Ἀγιος, Ἀγιος εἰ̄ ὁ Θεός· διά τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῆς νυκτός διελθούστης, ἔγγικεν ἡ ἡμέρα, καὶ τό φῶς τῷ κόσμῳ ἐπέλαμψε· διά

τοῦτο ὑμνεῖ σε τάγματα Ἀγγέλων καὶ δοξολογεῖ σε, Χριστέ ὁ Θεός.

Τό πρωί εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου· πληρωθήτω τό στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὸν δόξαν σου, ὅλην τὸν ἡμέραν τὸν μεγαλοπρέπειάν σου.

